

XCVIII.

Betænkning

over

I. Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse

og

II. Forslag til Lov om Erhvervelse eller Bevarelse af Indfødsret uanset Bestemmelserne i Lov Nr. 379 af 12. Juli 1946.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 28. Maj 1948).

Udvalget har, siden det afsluttede Behandlingen af de tidligere i indeværende Rigsdagssamling gennemførte Love om Indfødsrets Meddelelse og om Erhvervelse eller Bevarelse af Indfødsret, afholdt 22 Møder — heraf 4 Underudvalgsmøder — og i Samraad med Indenrigsministeren taget Stilling til et stort Antal Ansøgninger om Indfødsret, foruden at selve Lovforslagene er gennemgaaet.

Der blev under Samraadene givet Udvalget alle ønskede Oplysninger, ligesom det har modtaget Fortegnelser over de Straffe, der er overgaaet enkelte af Andragerne.

Resultatet af de stedfundne Forhandlinger blev, at Udvalget kunde tiltræde, at samtlige de paa Lovforslagene opførte Personer erhverver eller bevarer Indfødsret, bortset fra en enkelt, som er afgaaet ved Døden, samt at der yderligere paa Ændringsforslag optages et Antal Andragere, som skønnes at opfylde Betingelserne derfor.

For en Del andre Andrageres Vedkommende har man ment, at der burde gives Afslag, i nogle Tilfælde dog kun Afslag for Tiden.

Mange af de Andragere, der ikke — eller i hvert Fald ikke for Tiden — opfylder de Betingelser, som maa stilles for Erhvervelse eller Bevarelse af Indfødsret, har imidlertid et naturligt Krav paa Adgang til fortsat Ophold her i Landet, ligesom rent menneskelige Hensyn i andre Tilfælde taler for, at Opholdstilladelse ikke nægtes. I Særdeleshed bør det være en Forudsætning, naar danskfødte Kvinder faar Afslag paa deres Andragende om Besvarelse af Indfødsret uanset Bestemmelserne i § 3 i 1946-Loven, at de ikke udsættes for Udvisning, hvilket man ønsker at henlede de paagældende Myndigheders Opmærksomhed paa. Desuden maa saadanne Kvinder, hvis de efter Forløbet af et kortere Aaremaal søger om Generhvervelse af den tabte Indfødsret, kunne paaregne, at man for deres